ALBINA

REVISTA SAPTĂMÎNALĂ A AŞEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 61 • Seria II • Nr. 537 • Miercuri 9 aprilie 1958 • 8 pagini — 15 bani

... Faptele au dovedit şi dovedesc zi cu zi maselor largi ale ţărănimii muncitoare că unirea lor în gospodării agricole colective şi în celelalte forme de cooperare socialistă este calea făuririi unei agriculturi înaintate, a introducerii tehnicii şi ştiinţei moderne în agricultură, calea spre realizarea unor recolte bogate, an după an, a ridicării nivelului de trai material şi cultural.

(Din Chemarea Consfătuirii de la Constanţa)

Calea luminoasă a bunei stări

La Constanţa, în săptămîna care a trecut, s-a petrecut un eveniment de o covîrşitoare însemnătate pentru viaţa satelor noastre. Bătrînului pămînt dobrogean i-a revenit marea cinste de a fi gazda unei memorabile consfătuiri pe care conducătorii partidului şi statului nostru au avut-o cu cei mai iscusiţi şi harnici ţărani şi lucrători din sectorul socialist al agriculturii. Iniţiată de Comitetul Central al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri al Republicii noastre Populare, Consfătuirea pe ţară cu ţăranii şi lucrătorii din sectorul socialist al agriculturii a adunat la sfat peste 2.000 de fruntaşi din această ramură atît de importanţă a economiei ţării noastre.

La lucrările consfătuirii au luat parte tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroş, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ştefan Voitec, Ianoş Fazekaş, Vladimir Gheorghiu şi Ion Cozma, numeroşi activişti de partid şi de stat.

Expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum şi discuţiile duse de numeroşi participanţi la această consfătuire au relevat marile succese obţinute în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii şi perspectivele minunate ce se deschid în faţa poporului nostru în anii ce vin. Bilanţul anilor ce s-au scurs de la Congresul al II-lea al P.M.R. demonstrează marile succese obţinute în reorganizarea socialistă a satelor. De la sfîrşitul anului 1955 şi pînă la 1 martie 1958, au intrat în gospodării agricole colective, în cooperative de producţie şi întovărăşiri agricole un număr de 1.141.725 familii de ţărani muncitori, de trei ori mai multe familii decît au intrat înainte timp de şapte ani. *Sectorul socialist cooperatist cuprindea la 1 martie anul acesta 1.528.578 de familii, reprezentînd peste 45 la sută din totalul familiilor de ţărani muncitori, cu o suprafaţă de 3.830.376 ha, adică aproape 37 la sută din suprafaţa agricolă cooperativizabilă din ţară. Împreună cu suprafeţele deţinute de G.A.S., de sfaturile populare şi alte instituţii de stat, sectorul socialist din agricultură cuprinde aproape 7.500.000 ha, reprezentînd 52,4 la sută din întreaga suprafaţă agricolă a ţării*, faţă de numai 35,2% la sfîrşitul anului 1955.

În răstimpul care a trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R. ţărănimea muncitoare din regiunea Constanţa a trecut în întregime la gospodăria colectivă, oferind un luminos exemplu întregii ţărănimi din patria noastră. Munca în comun, pe tarlale mari, cu mijloace mecanizate transformă azi vechea Dobroge, pămînt oropsit de trecutele regimuri burghezo-moşiereşti, într-o regiune dezvoltată din punct de vedere economic, în care viaţa oamenilor devine de zi ce trece tot mai bună.

Succese importante în transformarea socialistă a agriculturii s-au obţinut şi în alte regiuni ale ţării: Timişoara, Galaţi, Bucureşti, Iaşi, Craiova etc.

Aşa cum arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în Expunerea ţinută în faţa consfătuirii, *„Faptele au spulberat cu desăvîrşire teoria lansată de ideologii capitaliştilor şi moşierilor, care pretindeau că ţărănimea ar fi incapabilă să meargă cu hotărîre pe calea unor profunde transformări sociale, că ea ar fi refractară socialismului. Avantajele materiale ale organizării socialiste a agriculturii au o mare forţă de atracţie şi exercită o influenţă pozitivă din ce în ce mai puternică asupra maselor celor mai largi ale ţărănimii"*.

Avîntul pe care-l cunoaşte transformarea socialistă a agriculturii în ţara noastră confirmă cu prisosinţă justeţea liniei partidului nostru în problema agrară şi adeziunea maselor ţărăneşti la această politică. Pentru obţinerea de realizări noi, hotărîtoare, în construcţia socialistă la sate este necesar să întărim şi să dezvoltăm din punct de vedere economic sectorul socialist-cooperatist. Mărirea producţiei agricole vegetale şi animale a unităţilor socialist-cooperatiste, creşterea veniturilor membrilor acestora şi a nivelului lor de trai material şi cultural — iată calea cea mai sigură pentru a-i convinge pe ţăranii muncitori cu gospodărie individuală să apuce pe calea gospodăriei mari, socialiste. Şi viaţa, experienţa ne arată că acest lucru poate fi îndeplinit cu prisosinţă. Gospodăriile agricole colective au dovedit şi în anul care a trecut superioritatea pe care o au faţă de gospodăriile individuale ale ţăranilor muncitori. 40 la sută din gospodăriile agricole din întreaga ţară au avut recolte de peste 1.500 kg la grîu, faţă de 1223 kg. cît a fost media la hectar pe ţară; 35 la sută din gospodăriile colective au obţinut peste 2.000 kg., porumb la hectar faţă de 1.700 kg., cît a fost media pe ţară. Pentru întărirea economico-organizatorică a sectorului socialist-cooperatist, de mare însemnătate este dezvoltarea proprietăţii obşteşti, care trebuie să fie preocuparea de căpetenie a tuturor colectiviştilor, cooperatorilor şi întovărăşiţilor. Izvorul principal care determină mărirea averii obşteşti este creşterea fondului de bază.

Consfătuirea a scos la iveală noi metode de retribuire a muncii în stare să sporească interesarea materială a colectiviştilor în creşterea producţiei agricole. Astfel, 92 de gospodării colective au introdus retribuirea muncii nu numai în raport cu cantitatea, dar şi cu calitatea muncii depuse, ceea ce a contribuit la întărirea disciplinei în muncă

(Continuare în pag. 4—5)

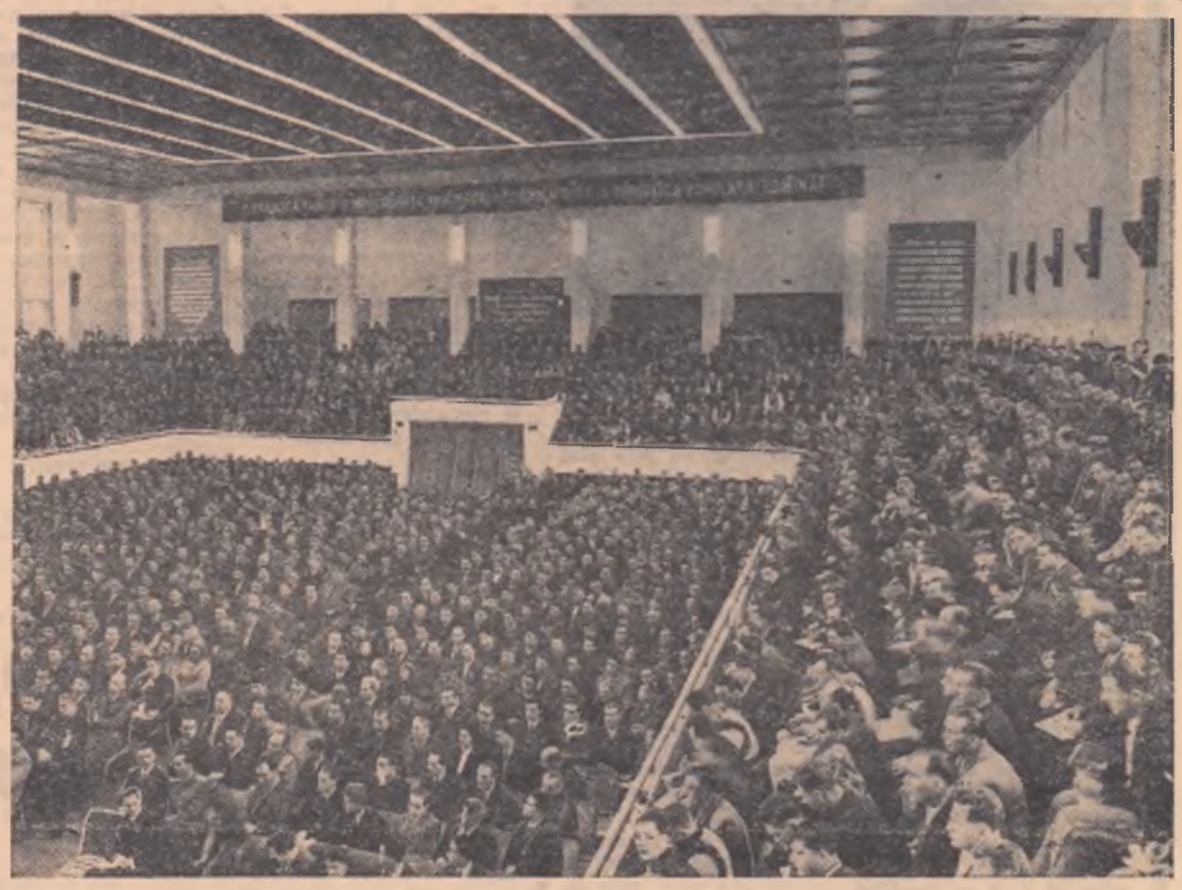

În sala Palatului Sporturilor din Constanţa, — o parte din delegaţii participanţi la consfătuire.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în mijlocul delegaţilor, după închiderea lucrărilor consfătuirii.

Un grup de delegaţe discutînd într-una din pauzele consfătuirii.

Amintirea lui DELAVRANCEA

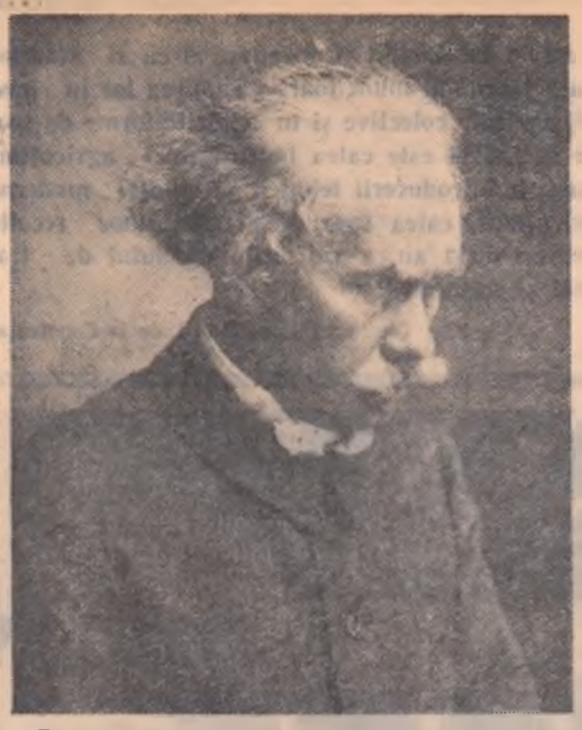

Se împlinesc zilele acestea 100 de ani de la nașterea lui Barbu Ștefănescu-Delavrancea, scriitor care în numeroase cărți a zugrăvit, cu mare talent, icoane din viața de ieri a poporului nostru. Povestirile lui sînt străbătute de un fior poetic răscolitor. Chipuri, fapte, locuri dintre cele mai atrăgătoare, au căpătat viață și strălucire sub pana sa iscusită. A fost legat printr-o adîncă și statornică prietenie de Caragiale și Vlahuță. Acesta din urmă ni-l prezintă astfel într-un număr al revistei **Viața** de la începutul anului 1894: **„Natura l-a dat cu amîndouă mîinile toate talentele care pot împodobi viața unui om. Delavrancea putea fi pictor mare, muzicant mare, cum e scriitor și orator mare. Temperament aprins, inimă largă, de o sensibilitate aproape maladivă, suflet generos și entuziast, întotdeauna mi-a făcut impresia unui erou pe care nimic n-ar putea să-l înspăimînte. Are un cult pios pentru popor și nimeni n-a înțeles mai bine ca el sufletul și adîncimea cîntecelor și legendelor bătrînești... E cel mai iubit și mai admirat dintre scriitorii noștri..."**

Scriitorul, pe care-l sărbătorim acum, la centenarul nașterii sale, s-a făcut într-adevăr iubit și admirat prin deosebitele calități ale artei sale literare. În volumele: **„Sultănica"**, **„Între vis și viață"**, **„Trubadurul"**, **„Paraziții"**, **„Hagi Tudose"**, scriitorul aduce în scenă atît personaje însuflețite de porniri nobile, de virtuți alese, de dorul după dreptate, omenie și bunătate, cît și oameni măcinați de ticăloșia patimilor, de goana după averi și putere. Din ciocnirea dintre cele două categorii se nasc întîmplări și gînduri pline de învățăminte și de realism. Delavrancea a pus în inima eroilor lui simpli multă simțire, multă duioșie și demnitate.

Delavrancea aparținea unei familii modeste și toată viața, chiar cînd talentul și munca lui neostenită l-au ridicat pe cele mai înalte trepte ale vieții sociale, nu i-a scăzut prețuirea lui față de oamenii cinstiți, modești, muncitori și așezați la rostul lor. Într-o scrisoare publicată tot de Vlahuță, Delavrancea scria: **„Dragii mei, am un cult nemărginit pentru eroii obscuri... Cînd în tomurile groase, după figurile strălucite cu prinți și generali, dau peste vreun umil care a știut să fie mare în fața durerii și a morții, mai întîi mă covîrșește o emoție adîncă, apoi cad regulat în prada aceleiași revolte. Las cartea. Încep să mă plimb. Aceștia sînt eroii!"**

Potrivit cu această credință, trăsătura cea mai de preț a operei lui Delavrancea este înțelegerea și bucuria de a găsi în lumea eroilor oropsiți rezerve de bunătate și de eroism anonim.

Un erou simplu, „obscur", este **„Sultănica"**, făptura întristată, singuratică, dar atît de atrăgătoare prin sensibilitatea și vibrația melancolică a inimii sale. În cîteva rînduri, scriitorul îi face un portret de neuitat: **„Sultănica, afundată pînă la brîu în lineață, mergea privind neclintit în depărtare. Slabă, galbenă, cu pielea de pe față așa de subțire că-i numărai vinele albăstrui urzite în curmezișul tîmplelor. Ochii ei mari din fire, păreau mai prelungi decît sprincenele și nu spuneau nici dragoste, nici ură, uitîndu-se fără pic de credință la cerul întins ca un zăbranic nepăsător și vioriu. Părăsind vatra părintească, pustie de farmecele de odinioară, tot i se înfățișa ca o minciună deșartă. Luase lumea în cap, căutînd drumul muntelui Popău unde tatăl său își ținuse la pășune turmele de oi și cirezile de vite mari. Voia să-și piardă urma și să-și adoarmă inima ostenită".**

Dar scriitorul care cunoștea atît de bine viața poporului nostru și avea o nețărmurită încredere în puterea adevărului și a dreptății, nu ne-a dat numai portrete și crîmpeie triste de viață ca „Sultănica", această floare suavă cu o viață mohorîtă. O energie sufletească admirabilă și porniri generoase, nobile, cu atît mai de preț cu cît eroii își dăruiesc inima fără a aștepta nici o răsplată, întîlnim în Leana din **„Hagi Tudose"**, în văduva săracă din **„Moș Crăciun"**, în cazacul din povestirea **„Marele Duce"**, în Nică din **„Sorcova"** sau în bunicii despre care Delavrancea a scris cu duioșie și căldură.

Inspirația lui poetică a transpus povestirii ceva din veșnica frămîntare a inimii omenești: un amestec de durere și speranță, de credință și neliniște, de regrete și entuziasm pentru tot ceea ce e măreț și nobil, — înaltă peste timp, spre noi, pe eroii săi, înfierînd totodată pe dușmanii văzuți și nevăzuți ai vieții libere, demne, creatoare. Cu eroii săi trăiesc sub ochii noștri și peisajele luminoase ale naturii de care scriitorul s-a apropiat cu un simțămînt de uimire, de încîntare și de venerație.

Evocarea lui a adunat în pagini alese, înțelesuri care trăiesc vii în fiecare generație, simțiri care tulbură sufletele oricăror cititori, năzuințe care înnobilează gîndurile omului de totdeauna și de pretutindeni.

Trecutul de lupte și de glorie al poporului nostru l-a atras pe scriitorul legat consecvent de viața poporului, a țărănimii „care pînă acum s-a împărtășit numai cu sărăcia lucie și cu muncile grele și istovitoare". Eroismul vremii sale era o continuare firească a virtuților strămoșilor de ieri. De-a lungul unor lungi secole de muncă și de încruntare contra destinului și a stăpînirilor asupritoare, s au cristalizat valori morale și artistice care constituie un rezervor nesecat de inspirație poetică pentru orice scriitor dornic să înfățișeze sincer și convingător realitatea adevărată, formele specifice ale vieții poporului pentru care scrie. „Să ne coborîm în noi, în geniul și conștiința poporului nostru și vom produce opere pe care noi să le înțelegem și să le iubim, iar ceilalți să le admire" — scria autorul **„Sultănicei"** încă la sfîrșitul veacului trecut. Și chiar el a dat pildă de această apropiere și contopire cu trecutul, cu istoria noastră zbuciumată, dar glorioasă.

După ce scrisese nuvele, schițe, povestiri și studii de mare valoare literară, Delavrancea a publicat în 1909 două piese istorice care reînviau figuri ilustre din trecutul Moldovei: **„Apus de soare"**, al cărui personaj principal e Ștefan cel Mare și **„Viforul"**, care evocă un episod din viața lui Ștefăniță. Imediat, în anul următor, apare a treia piesă istorică: **„Luceafărul"**, cu Petru Rareș în primul plan al acțiunii. Aceste piese sînt străbătute de un puternic suflu patriotic, iar limba în care se exprimă eroii pune în lumină frumusețea și parfumul vechimii graiului străbun. În **„Apus de soare"** figura măreață a lui Ștefan ne copleșește prin tăria firii sale nedomolite, prin iscusința gîndului și statornica iubire de țară din care au pornit neuitatele fapte de arme ale celui mai glorios domnitor al Moldovei. Valoarea piesei este și azi nescăzută: în ea găsim mărturia marilor însușiri și virtuți care au chezășuit atîtea victorii asupra dușmanilor veniți să robească un popor viteaz și harnic.

Opera lui Delavrancea, scriitorul pornit acum un veac din casa modestă a căruțașului Ștefan și a Mariei din mahalaua bucureștean Delea-Veche, e o cuprinzătoare imagine a societății zguduită de frămîntările istorice prin care a trecut în drum spre forme superioare de organizare și de cultură. Peste viața multora dintre personajele lui Delavrancea plutește uneori, nevăzuta amărăciunea zădărniciilor, căci rînduielile lumii de atunci erau strîmbe; peste sufletele delicate ale celor iubiți de autor se revărsa torentul disprețului și violența setei de avere și putere a îmbogățiților vremii.

Prin arta lor nemuritoare, scriitorii ne îndeamnă mereu spre lumină, spre adevăr și demnitate. În aceasta constă și esența mesajului lui Delavrancea.

Gh. Bulgăr
profesor universitar

Anul și bibliotecarul

Sînt multe mame care au fericirea să aducă pe lume, în fiecare an, cîte un copil. Cu privire la aceste mame, prin popor este chiar și o zicală: anul și dolofanul.

Mai deunăzi, am vizitat biblioteca din comuna Stolnici, raionul Costești. Cînd i-am spus bibliotecarei că vreau să stăm de vorbă despre munca ei, despre metodele de atragere a cititorilor, despre felul cum sînt îngrijite cărțile, tînăra Maria Bărăgău m-a privit nedumerită, înălțînd din umeri.

— Păi să vezi matale cum stă treaba la noi — îmi răspunde ea într-un tîrziu. — Eu muncesc la bibliotecă abia de cîteva luni și n-am prea avut timp să umblu la... metode. Sînt al cincilea bibliotecar în ultimii ani și am multe greutăți pînă ce lucrurile vor fi puse la punct.

— Al cincilea? — o întrebai eu mirată.

— La noi, la Stolnici, răspunse ea s-a încetățenit un obicei: anul și bibliotecarul.

Așa mi-a venit în minte zicala despre care pomeneam la început. Numai că mamele nasc copiii, îi cresc mari, îi dau la școli, îi educă și-i țin pe lîngă ele pînă pleacă la armată sau intră și ei în rîndul lumii. Dar cu bibliotecarul din Stolnici povestea este alta. Sînt vreo 4—5 ani de cînd „mama-mare", adică secțiunea de învățămînt și cultură a sfatului popular raional, recomandă în fiecare an cîte un bibliotecar, care mai de care mai necorespunzător, mai nestabil. Unde a dus acest pelerinaj? În primul rînd, biblioteca a fost păgubită de peste 600 de volume, date în sat fără nici o semnătură. A trecut anul, s-a schimbat bibliotecarul; o dată cu alt an, alt bibliotecar. Numărul cărților pierdute s-a înmulțit și nimeni nu s-a gîndit să tragă la răspundere pe cei vinovați. Nimeni n-a verificat fondul bibliotecii la schimbarea fiecărui bibliotecar. Oare este justificată cu ceva părerea tovarășului Florea Stoian, președintele sfatului popular al comunei, că nu se pot stabili vinovații care au înstrăinat cărțile și că actuala bibliotecară nu are altă treabă de făcut decît găsirea cărților dispărute?

— Bine, bine, dar crezi că asta este singura ei datorie? — întreb eu. Oare sfatul popular nu are nici o obligație în îndrumarea și ajutorarea bibliotecii?

— ...

Acesta este răspunsul, foarte pe larg, al președintelui.

La întrebarea cum a fost instruită tovarășa Maria Bărăgău, cînd a luat în primire munca de bibliotecară, șeful secției raionale de învățămînt și cultură mi-a dat următorul răspuns:

— ...

După cum vedeți, la fel de concret și detaliat...

Cînd m-am interesat dacă biblioteca din Stolnici participă la întrecerea prietenilor cărții (este vorba de concursul „Iubiți cartea") și la concursul „Nici o casă de țăran muncitor fără cititor", Maria Bărăgău a răspuns scurt: „În cadrul concursului „Iubiți cartea" s-a format o comisie și s-au dat cîteva cărți din bibliografia obligatorie celor care doresc să primească insigna de prieten al cărții. Dar despre celălalt concurs, acum aud pentru prima dată".

De fapt, nici nu-i de mirare de ce în Stolnici, comună cu 1.135 de familii, sînt cititori puțini; (circa 200). În rafturile bibliotecii zac, în mare parte nefolosite, 4.000 de volume. Metode de popularizare a cărții aici nu se cunosc. Lipsește cu desăvîrșire grija pentru orînduirea cărților în rafturi, în așa fel încît biblioteca cara să poată găsi ușor cartea preferată de cititor. Ar fi fost bine ca tovarășa Maria Bărăgău, a bibliotecară din Stolnici, ar fi mai amănunțit „Manualul bibliotecarului căminului cultural". Ar găsit acolo o sumedenie de metode prin care se pot atrage cititorii. De altă parte, secțiunea de învățămînt și cultură a sfatului popular trebui ca atunci cînd recomandă bibliotecar să-l instruiască mai bi pe problemele și sarcinile ce-i rev Astfel e foarte ușor de presupus peste un an sau poate mai devren în Stolnici va veni un nou biblitecar și obiceiul încetățenit, anul bibliotecarul, nu va putea fi înlăturat. Mamele care nasc „anul și dolofanul" au posibilitatea să devi mame eroine, însă biblioteca d Stolnici dacă va continua cu ac sistem va rămîne codașa raionul

Maria Stancu

PREȘEDINTELE

Ai vrea să-noți în grîie pînă la brîu,
să dai și țării-un bob mășcat în plus;
ori mîna ta, aprinsă pe ilău,
să ardă-n foc, cînd meșterul e dus;

ori lanul tu să-l seceri la amiaz,
combinei dîndu-i zor să umble grav;
ori să veghezi tîrziu precum un medic treaz,
cînd zace-ntins cîte un copil bolnav!

Vladimir Cavarnali

CU PAȘII LARGI...

Cu pașii largi măsor în zori cîmpia
învăluită-n aburii fuioare.
Și firele de grîu unduitoare
spre cerul clar își urcă trăinicia.

E-același ciclu ce-și petrece firul
la fel ca-n anii ce-au trecut pe-aice.
Dar proaspătul covor cu verzi arnice
își poartă altfel după brazde — șirul.

Bătrînii mei, cumetrii și tot satul
și-au înfrățit puterea și pămîntul...
Iar ciocîrlia, mlădiindu-și cîntul,
vestește vlaga ce mustește-n straturi.

Cu pașii largi măsor spre zări curate
unita holdă și ascult în mine
ca într-un spic vibrările senine
sub zodiile noi și-ndestulate.

Curînd, cu-obrajii arămiți de soare,
lîngă cuptoare-ncinse vom cînsti
pîta-noirii-n unde aurii —
și învelită-n albele ștergare.

Adrian Beldeanu

CHIBZUIALĂ GOSPODĂREASCĂ = VENITURI SPORITE DIN AN ÎN AN

Scrisori din sate

Posibilităţi nelimitate

Vreme îndelungată colectiviştii din gospodăria noastră au fost împotriva înfiinţării fermelor de vaci şi de porci, pe motiv că s-ar consuma prea multe furaje. Cu timpul, aflînd de veniturile mari pe care alte gospodării colective le realizau din ferme, au cerut consiliului de conducere să studieze posibilitatea creării ramurei zootehnice şi în gospodăria noastră. La scurtă vreme se hotărî reformarea animalelor bătrîne şi nerentabile, urmînd ca din banii luaţi să cumpărăm vaci şi porci de rasă. Aşa am şi făcut. Am cumpărat de prin părţile Mediaşului vaci din rasa Siementhal, precum şi scroafe din rasa Bazna. Apoi ne-am îngrijit de formarea bazei furajere şi îndeosebi a nutreţului murat. O dată înfiripate, ne-am străduit să facem fermele rentabile. Şi pot spune că planul ne-a reuşit. Dacă în 1955 în ferma de vaci realizam o producţie de 1831 litri de lapte pe cap de vacă, ajată, după doi ani, în 1957, am ajuns la o producţie de 2.365 litri de lapte. De asemenea, de la un an la altul a crescut productivitatea şi în ferma de porci. Noi am ajuns să avem în 1957, în medie, cîte 14 purcei de fiecare scroafă, faţă de 9 cît se realiza cu doi ani în urmă. În 1957 ne-am depăşit planul de producţie la lapte de vacă cu 9.440 litri, la lapte de oaie cu 3.044 litri, iar la purcei cu 66 de capete. Cît priveşte venitul bănesc realizat din acest sector, în 1957 el a depăşit suma de 250.000 lei.

Dar zootehnia ne aduce şi alte foloase. Cînd spun acestea mă gîndesc îndeosebi la miile de tone de îngrăşăminte naturale pe care ni le dau fermele. Apoi zootehnia ne ajută să folosim gospodăreşte toate resturile furajere ce ne rămîn din cultura plantelor cerealiere şi tehnice.

Aşadar creşterea şi îngrăşarea animalelor este o îndeletnicire rentabilă pentru gospodăria colectivă.

Noi avem, însă, în vedere nu numai cerinţele noastre, ale gospodăriei ci şi ale economiei naţionale a ţării. Vrem ca an de an să trimitem spre oraş mai multe tone de carne, lapte şi brînză, mai multe produse agroalimentare.

Ing. Petre Romaşcanu

gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou", com. Luncani, regiunea Cluj

Mărim suprafaţa cultivată cu plante tehnice

Anul trecut gospodăria noastră a avut însămînţate 30 de hectare cu sfeclă de zahăr şi 12 hectare cu cînepă. Avînd pămîntul comasat într-un perimetru mare în care haturile au fost de mult arate, şi dispunînd de un număr mare de braţe de muncă, noi am reuşit să facem la vreme, fiind ajutaţi şi de S.M.T., ate lucrările agrotehnice, realizînd la hectar în medie peste 25.000 kg. sfeclă de zahăr, iar la cînepă peste 4.500 kg. Atît producţia de sfeclă de zahăr cît şi cea de cînepă a fost cumpărată de organele statului, pe baza contractului încheiat, la un preţ foarte bun. Sfecla de zahăr ne-a adus, bunăoară, un venit de 8.750 lei la hectar plus cîte 100 kg. de zahăr la zece tone de sfeclă de zahăr predată pe care le-am primit în mod gratuit. În total, de pe 42 hectare cultivate cu sfeclă de zahăr şi cînepă am realizat un venit de peste 348.000 lei. Pe lîngă veniturile băneşti mari pe care le-am realizat, cultivarea plantelor tehnice pe suprafeţe mari ne ajută să putem asigura de lucru oamenilor aproape pe întreaga perioadă a anului agricol.

Pe lîngă cele arătate, plantele tehnice sînt bune premergătoare păioaselor, în special culturii grîului. Apoi, de la sfecla de zahăr ne rămîn coletele cu fol şi borhotul, furaje foarte preţioase în hrana vitelor. Realizînd venituri băneşti mari, noi am reuşit anul trecut să împărţim pe lîngă produsele în natură şi cîte 7 lei la zi-muncă. De asemenea, am mai dat pe lîngă alte produse şi 0,110 kg. zahăr la zi-muncă

Iată dar ce venituri mari ne aduc plantele tehnice. Tocmai de aceea anul acesta am hotărît să cultivăm 40 de hectare cu sfeclă de zahăr şi 20 hectare cu cînepă.

Vasile Cîrtea

preşedintele gospodăriei agricole colective din comuna Batăr, regiunea Oradea

Vindem statului peste 700 tone de grîu şi porumb

Multă bucurie ne-au adus cuvintele luminoase rostite de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea de la Constanţa. Acum ne este şi mai limpede ce avem de făcut pe mai departe pentru ca belşugul în gospodăria noastră colectivă să crească de la an la an, pentru ca să putem trimite oraşului mai mult grîu şi porumb precum şi alte produse trebuincioase populaţiei şi industriei. Şi vă pot spune cu bucurie că oamenii din gospodăria noastră sînt întru totul de acord să vindă statului cea mai mare parte din produsele-marfă ale colectivei. Iacă, în anul acesta am contractat pînă acum 450 tone de grîu din cele 1.400 pe care socotim să le scoatem de pe cele 700 hectare însămînţate încă din toamnă. Asta ar veni cam 30 la sută din întreaga recoltă de grîu. Porumb am contractat 260 de tone din 1.200, cît am planificat să realizăm de pe cele 600 hectare ce urmează să le însămînţăm îndată ce vremea ne va îngădui. De asemenea, noi am contractat cu O.R.A.C.A. 4.000 kg. carne de porc şi 100 de miei; cu I.C.I.L. am contractat 12.000 litri lapte de oaie şi de vacă, iar cu D.C.A. 1.250 kg. de lînă.

Dacă facem o socoteală, vom vedea că gospodăria noastră colectivă va vinde statului, prin contract, 710 tone de cereale, 75 tone de floarea soarelui, recolta de pe 145 hectare cultivate cu plante industriale, plus peste 18.000 kg. de produse animale. Numai pentru cereale contractate am primit o arvună de 360.000 lei din care vreo sută de mii îi vom împărţi, zilele acestea sub formă de avans, cîte 7 lei la zi-muncă.

Nicu Stan

socotitor în G.A.C. „Drumul păcii", comuna Mărculeşti, raionul Slobozia

Agricultura regiunii Constanţa are largi perspective de sporire a producţiei agricole

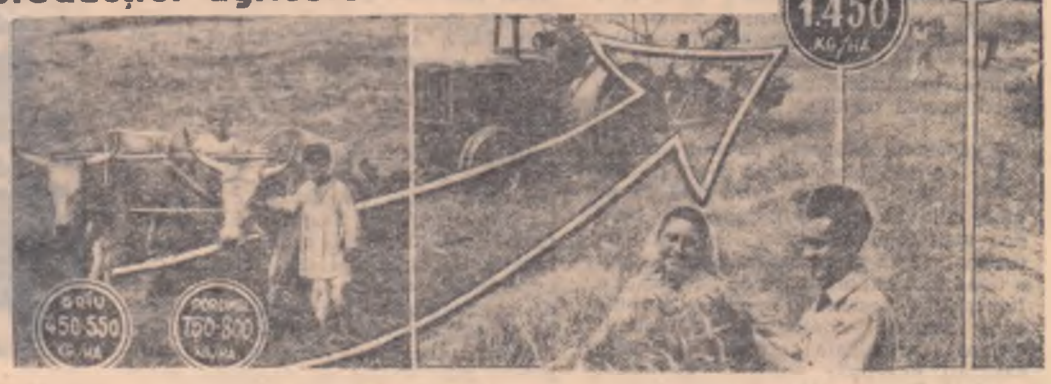

În regiunea Constanţa recoltele de cereale obţinute nu depăşeau în trecut media de 450—550 kg. grîu şi 750—800 kg. porumb la hectar.

Înzestrarea agriculturii acestei regiuni cu o tehnică mecanizată (aproape 5500 de tractoare, peste 6600 de semănători, secerători-legători, batoze şi combine etc.), şi trecerea ţărănimii la diferitele forme de cooperare în muncă au creat noi condiţii de lucare a pămîntului, ceea ce a făcut ca în perioada 1953—1957 în medie să se recolteze 973 kg. de grîu şi 1324 kg. de porumb la hectar.

Colectivizarea completă a regiunii Constanţa deschide agriculturii posibilităţi de dezvoltare şi mai mari, încît în anii ce vin se va putea ajunge la o producţie de grîu de 1450 kg. la hectar, iar la porumb 2.200 kg. la hectar în medie, pe regiune.

O EXPERIENŢĂ ŞI UN PLAN GOSPODĂRESC

În primăvara anului trecut colectiviştii din Vinga, regiunea Timişoara, au experimentat pe 100 de hectare sistemul mecanizării complete la cultivarea porumbului. După lucrările premergătoare, la semănat a fost folosită pentru prima dată minunata maşină de semănat sovietică S.K.-106, care o dată cu introducerea seminţei în sol aplică şi îngrăşăminte chimice.

În cursul lucrărilor de întreţinere porumbul de pe lotul experimental a fost prăşit de cinci ori şi îngrăşat cu îngrăşăminte chimice de trei ori.

Cam în acelaşi timp, pe alte 500 hectare, colectiviştii din Vinga au început semănatul porumbului, folosind atelajele proprii.

La lucrările de întreţinere, însă, nu s-au aplicat îngrăşăminte suplimentare, iar prăşila a fost făcută ca de obicei numai de două ori.

A venit toamna. Lotul experimental de 100 hectare a dat nici mai mult, nici mai puţin ca 52 vagoane porumb, adică 5.200 kg. în medie la hectar. S-a cules porumbul şi de pe cele 500 de hectare lucrate cu mijloacele gospodăriei. Cîte 2.200 kg. la hectar. Adică cu 3.000 kg. mai puţin decît pe lotul mecanizat. Calculele s-au făcut pe loc. Dacă de pildă s-ar fi lucrat după sistemul mecanizării complete toate cele 600 hectare, recolta totală ar fi fost de circa 312 vagoane. Adică cu 150 vagoane mai mult decît s-a obţinut, socotind atît cele 500 hectare cît şi lotul experimental.

Hotărîrea s-a luat fără multă vorbă. Din cele 650 hectare planificate anul acesta pentru cultura porumbului, 500 vor fi cultivate după sistemul mecanizării complete.

Şi nu numai atît. Sporirea producţiei de porumb va avea ca urmare creşterea numărului de animale. Planul pe 1958 prevede deci ca la sfîrşitul anului acesta gospodăria colectivă „Hristo Botev" din Vinga, regiunea Timişoara, să aibă în total circa 1000 capete de porci, dintre care 200 au şi fost contractaţi. Va fi mărit numărul vacilor de lapte de la 25 la 50, numărul oilor etc.

Se obişnuia la Vinga, ca şi în alte părţi, ca după reţinerile statutare să se împartă tot porumbul la zi-muncă. Şi anul acesta se vor împărţi cantităţi însemnate de porumb. Numai că membrii gospodăriei au chibzuit gospodăreşte şi au hotărît: „Se va opri cantitatea necesară de porumb pentru creşterea şi îngrăşarea porcilor ce vor fi valorificaţi..."

S-au convins, aşadar, colectiviştii din Vinga că e mult mai avantajos să dezvolte sectorul creşterii animalelor.

Lucrările consfătuirii de la Constanţa constituie şi pentru colectiviştii din Vinga un imbold pentru a cîntări gospodăreşte avantajele ce le oferă contractările de cereale în lumina posibilităţilor ce le au. Şi chibzuind bine, aşa cum au făcut întotdeauna, vor ajunge cu siguranţă la hotărîrea de a spori cantitatea de grîu contractată.

Cl. Munteanu

PODGOREANI fruntaşi

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care s-a ţinut la Constanţa, pune în faţa oamenilor muncii de la sate sarcini deosebit de importante. În sectorul viticol, sarcina centrală este de a se ajunge în 1970 la 300.000 ha. vie, din care 200.000 ha. vie altoită, care să dea o producţie de 1.300.000 tone struguri anual. Sarcina aceasta poate fi îndeplinită! Ne-au dovedit-o succesele obţinute an de an de gospodăriile de stat şi colective cu specializare viticolă.

Alături de gospodăriile de stat Odobeşti, Apoldul de Sus, Cotnari, cunoscute pentru producţiile ridicate de struguri, realizări importante a obţinut pe această linie gospodăria agricolă de stat Floreşti din regiunea Galaţi. Gospodăria are 420 ha. vie. Pe această suprafaţă s-a obţinut în 1957 o producţie medie de 6.782 kg. struguri la hectar. Bazată pe experienţa anului trecut conducerea gospodăriei a stabilit pentru anul 1958 un plan mai chibzuit pentru executarea la timp a lucrărilor din vie. Pe baza acestui plan, dezgropatul viei s-a şi terminat, iar pe jumătate din suprafaţă s-au executat tăierile şi cotoritul. Pentru a opri pierderea apei acumulate în pămînt, în primele 15 zile ale lunii aprilie se execută prăşitul (sapa mare).

Pentru a spori rezervele de hrană din pămînt, la G.A.S. Floreşti s-a îngrăşat în 1957 întreaga suprafaţă de vie. Pe suprafeţele unde s-au administrat 25-30 tone bălegar la hectar, sau 250—300 kg. superfosfat, producţia de struguri a atins 12-15.000 kg. la hectar. La G.A.S. Floreşti îngrăşarea viei se face şi în timpul stropitului, cu îngrăşăminte chimice diluate în zeamă bordeleză.

La tăierea viei, muncitorii din G.A.S. Floreşti, ţin seama de vigoarea butucului, adică lasă atîtea coarde cîte poate hrăni butucul respectiv. Ridicatul şi legatul viei şi executarea primei praşile încheie prima etapă a lucrărilor în vie. Lucrările nu se încheie însă aici. Ele continuă şi în restul anului prin executarea a 4-5 praşile, prin cele 5-6 stropiri contra dăunătorilor, prin ciupitul lăstarilor în scopul măririi boabelor de struguri etc.

În expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, la consfătuire, se subliniază că prima măsură necesară dezvoltării viticulturii noastre este asigurarea bazei de producere a materialului săditor viticol. Pe această linie este remarcabil faptul că G.A.S. Floreşti este un centru de producere şi difuzare a materialului săditor. Gospodăria are 13 hectare pepinieră de viţă. Numai în anul acesta s-au altoit peste 300.000 viţe şi s-au plantat pentru înrădăcinare 300.000 viţe. De aici sînt difuzate sute de mii de coarde de viţă la alte gospodării de stat şi colective. Exemplul muncitorilor şi tehnicienilor de la G. A. S. Floreşti, experienţa lor, merită să fie cunoscută şi aplicată peste tot. În acest fel vom ajunge, aşa cum s-a subliniat în expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, să producem anual 70 kg. struguri de fiecare locuitor.

PORUMBUL — ISTORIE VECHE ȘI NOUĂ

La Fundulea, a luat ființă la începutul anului trecut un „Institut de cercetări pentru cultura porumbului". O întreagă documentație științifică și un utilaj ultramodern, munca savantului, a tînărului inginer (care se simte onorat să muncească aici), și a lucrătorului din cîmp, sînt închinate bobului de porumb, cercetării însușirilor pe care i le-au transmis generațiile dinainte, imprimării unor însușiri noi după vrerea omului.

Păpușoiul hrănește țăranul romîn de mai bine de un sfert de mileniu. Sîntem a patra țară de pe glob cultivatoare de porumb, în ordinea suprafeței cultivate. In perioada dintre cele două războaie, Romînia era a doua țară exportatoare de porumb din lume, după Argentina. Bobul de porumb este rezultatul contopirii următoarelor elemente principale: proteină, grăsime, zaharuri, dextrină, amidon, pentozan, celuloză. Fiecare dintre ele pune în mișcare agregatele uriașe ale unei ramuri industriale. El are, pe scurt, o mare valoare economică. In ultimii doi-trei ani au sporit simțitor suprafețele cultivate cu porumb ca și producția medie la hectar. In anul agricol care începe se prevede însămînțarea cu porumb a unei suprafețe de cca. 3.800.000 ha. față de 2.887.000 ha. cîte s-au însămînțat în 1953.

La recenta consfătuire pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii s-a pus un accent deosebit pe sămînța de porumb dublu hibrid, care în practică s-a dovedit superior tuturor soiurilor obișnuite de porumb la condițiile din țara noastră. Cuvîntul „hibrid" este în institutul acesta cuvînt de ordine.

Dacă pe mătasea porumbului pică un grăunte de polen de pe spicul din vîrf și unul străin adus de vînt de departe, planta îl alege pentru fecundare pe cel de al doilea, apărîndu-se în acest fel, după o cunoscută lege a naturii, împotriva degenerării. Aici oamenii de știință forțează natura obligînd planta să fecundeze cu propriul ei polen. Operația aceasta se repetă cîțiva ani la rînd pînă la eliminarea aproape totală a influențelor soiurilor străine. Se obține o specie puțin viguroasă și puțin productivă. Și iată că din încrucișarea a două astfel de specii, după ani de muncă migăloasă, cum o mărturisesc înșiși cercetătorii de aici, rezultă hibridul simplu. El întrece în vigoare și productivitate nu numai pe părinți, dar și pe bunicii și străbunicii săi. Oamenii nu se opresc însă aici. Ei combină doi astfel de hibrizi simpli și obțin hibridul dublu. La rîndul lui, acesta întrece în calități pe toți care l-au zămislit la un loc și răsplătește truda cercetătorului. Produce cu 30-103 la sută mai mult decît soiurile polenizate liber, are rădăcini adînci și puternice, ține piept secetei, știuletele are coada fragilă, iar toamna se desface ușor. Recoltarea se face repede și fără multă trudă.

In decurs de un an de zile au fost puși în experimentare, la institut, 69 de hibrizi dubli din Uniunea Sovietică, Canada, S.U.A. și Ungaria. Experimentarea unui hibrid se organizează ca o bătălie. Se stabilește un conducător al experienței, situația geografică, tipul de sol, temperatura anuală, cantitatea de ploi într-un an. Porumbului i se încearcă puterea de germinare, de străbatere prin stratul de deasupra, rezistența la boli și dăunători. El trece prin laboratoare, pe sub aparate de mare precizie, prin fiole și retorte, e silit la zeci de examene, de unde trebuie să-și ia certificatul de capacitate. Apoi e vîrît în pămînt. Dar nu oricum. Există soluri irigate și neirigate, îngrășate cu un îngrășămînt sau altul. Există mașini care priesc porumbului mai mult și altele mai puțin. De un an de zile se experimentează aici, de dimineață pînă seara, pe cîteva mii de hectare.

Statul n-a precupețit nimic și a înzestrat institutul cum se cuvine. Față de ceea ce dă porumbul merită sacrificii. Iar oamenii de aici s-au arătat la înălțime.

La Fundulea, inginerii Mureșanu și Cîrnu cu întreg colectivul de experiență au căpătat peste 8.000 kg. la hectar, iar la stația de la Podu-Iloaie producția a depășit 9.000 kg.

La Fundulea, în cultură irigată și îngrășată, s-au obținut peste 11.000 kg. iar în cea neîngrășată 10.455. Alți cercetători au stabilit că folosirea grapei cu discuri la pregătirea terenului în aceeași zi cu semănatul dă peste 5.500 kg., în timp ce prin folosirea sapei rotative se obțin cu 500 kg. mai puțin la hectar.

Există tot aici o instalație completă pentru prelucrarea seminței de porumb hibrid, singura instalație de acest fel în Europa (cu excepția U.R.S.S.). Aici porumbul e uscat, dezghiocat, sortat după mărimi, după greutate, tratat împotriva bolilor și dăunătorilor, pus în saci, etichetat. Saciii cu porumb hibrid iau apoi drumul ogoarelor.

G.A.S. Grabăț a obținut în anul trecut cu porumbul dublu hibrid o producție medie de 4.895 kg boabe la ha., iar G.A.S. Dunărea 6.000 kg. la ha.

In zeci de gospodării colective se însămînțează azi porumb hibrid. G.A.C. din Măceșul de Sus, regiunea Craiova, a obținut 5.700 kg. porumb boabe la ha. pe o suprafață de 122 ha. Și asta nu e totul. Lucrînd așa cum o arată experiențele de la acest institut, producția de porumb va atinge cifre nemaiîntîlnite în țara noastră.

Am văzut o hartă, de care nu se știe prea mult, care dă imaginea ofensivei hibridului de porumb. Sînt pe lîngă stațiile experimentale centre la Negrești, Tincăbești, Troianu, Oarja, Corbu, Peciul Nou, Ozun, Satu Mare, gospodării de stat care produc sămînță aleasă.

„Partidul și guvernul au luat o serie de măsuri care să asigure ca în timp de cîțiva ani, pe aproape întreaga suprafață cultivată cu porumb, să se folosească sămînță hibridă, sămînță de înaltă productivitate" — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută la Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii.

Sămînța de hibrid o să ajungă peste tot. O să cuprindă toate gospodăriile fiindcă are puterea s-o facă. Ea are de partea ei viitorul. Și un mare merit în această răspîndire le revine neobositilor cercetători de la acest interesant institut de la Fundulea.

V. Toso

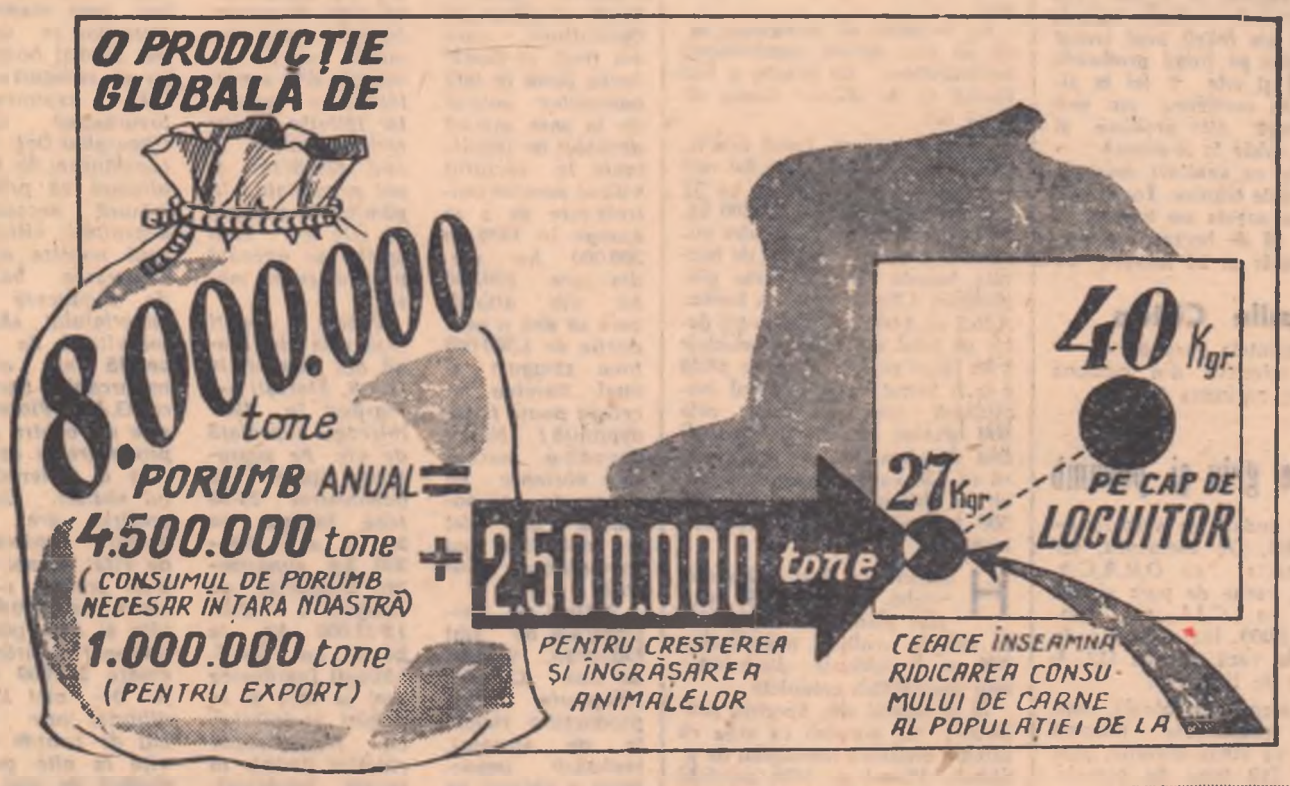

...Să vedem, tovarăși, ce ar însemna o producție nu de 10 milioane tone, ci numai de 8 milioane tone porumb.

Consumul de porumb în țara noastră, care cuprinde nevoile de hrană ale populației, nevoile industriei, furajarea animalelor existente, necesarul de semințe, se ridică la 4.000.000—4.500.000 tone. Dacă 2.500.000 tone din disponibil le-am folosi pentru creșterea și îngrășarea animalelor și păsărilor, în afară de cele existente acum, s-ar obține anual 500.000 tone carne vie, care echivalată cu carne de porc tăiată ar însemna 375.000 tone. Cu această cantitate de carne am putea să ridicăm consumul anual al populației de la 27 kg. la 40 kg. pe locuitor, și ar mai rămîne 147.000 tone carne pentru export. De asemenea ar mai rămîne 1.000.000 tone porumb pentru export. In schimbul cărnii și al porumbului care s-ar exporta am putea aduce din străinătate mărfuri necesare populației și dezvoltării economiei naționale.

(Din Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ la Consfătuirea de la Constanța)

ES

Calea

(Urmare d

și a răspunderii personale în exec
sporirea producției și mai ales a
Întovărășirile agricole au o inse
a construcției socialiste la sate, el
lor cooperatiste și forma de coop
muncitor. Pentru întărirea și dezvo
țială este executarea în comun a
și sporirea fondului de bază. Ex
agricole care țin seama de acest
împart venituri mari întovărășiților
tru țăranii muncitori cu gospodă
Consfătuirea a subliniat rolul i
rea agriculturii în transformarea s
ce o prezintă gospodăriile agrico
central de cereale și aprovizionare
ouă.
Făcînd bilanțul acestor mari s
agriculturii, consfătuirea a trasat
chide în față, a zugrăvit
perspectiva minunată a
anilor ce vin.

„Lucrul cel mai important în dezvoltarea agriculturii — a arătat tov. Gh. Gheorghiu-Dej — *este sporirea producției de cereale, mai ales de grîu și porumb, căci de aceasta depinde în foarte mare măsură dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și îmbunătățirea continuă a alimentației populației de la orașe și sate".* Că unitățile socialiste din agricultură pot face acest lucru, o demonstrează rezultatele obținute pînă acum: dării colective au obținut produ la hectar. În anii ce vin trebuie hectare cu grîu și secară și să ob țin 5.500.000 tone.

O grijă specială a arătat cons fețelor cultivate cu porumb și c an, din 1953, suprafețele cultivat jungînd acum la cca. 3.800.000 h la 4.000.000 hectare, de pe care anuală de cel puțin 8—10 milioa deplin realizabilă. În 1957, au fo ducției de porumb a gospodăriil hectar. Astfel media producției d din regiunea Ploești este de 2.25 Timișoara 2.302 kg. În lupta pe la hectar, rezultate deosebit de brid, care s-a arătat superior tut la condițiile din țara noastră de stat și colective au obținut hibrid, recolte medii la hectar kg. porumb. Datorită acestui fap suri care să asigure în cîțiva ani

Mă uitai din de
Să văd mîndra
Mîndra, în gosp
Scrisă-i prima

Tot am zis că
Gospodărie să
Colectivă am fo
Rău de fel nu
C-avem rod îm
Și electrică în
Cum partidu ne

Unde-i unu nu-
Și nevoia nu m
Unde-s mulți p
Și belșugu' se
Nevoia se prăp
De cînd cu tro
Eu de foame n
Cît am arat cu
Rău mă rodea

ZA RIDICĂRII AGRICULTURII CAUZA ÎNTREGULUI POPOR MUNCITOR!

noasă a bunei stări

aci a rezultat

n faza actuală
itatea unităţi-
ibilă ţăranului
agricole, esen-
cum şi crearea
le întovărăşiri
i puternice şi
atracţie pen-

are mecaniza-
şi importanţa
uirea fondului
grăsimi, lapte,

ea socialistă a
ce ni se des-

**xcerea partidului, alături de între-
uncitor, ţărănimea muncitoare a
realizări şi a învins multe greu-
i în drumul spre o viaţă mai bună.
egul popor muncitor, în frunte
ncitoare, ţărănimea muncitoare
reu înainte, pe drumul arătat de
re victoria deplină a socialismu-**

(Din Chemarea Consfătuirii de la Constanţa)

e 1.100 gospo-
1.500 kg. grîu
inţăm 3.500.000
tală de cel pu-

xtinderii supra-
hectar. An de
au crescut, a-
ani vom ajunge
im o producţie
sarcină este pe
nde media pro-
2.000 kg. la
or colective
2.267 kg.,
ei de porumb
bul dublu hi-
ite de porumb,
dării agricole
ă de porumb
a 3—4—5.000
ul au luat mă-
întregii supra-

feţe însămînţate cu porumb, cu sămînţă hibridă, sămînţă de înaltă productivitate.

Creşterea animalelor a preocupat îndeaproape pe participanţii la consfătuire. Datorită creşterii populaţiei şi îndeosebi a celei oraşeneşti, datorită consumului sporit, ca urmare directă a îmbunătăţirii nivelului de trai, consumul de carne, lapte, ouă a crescut simţitor în anii noştri. Nu în acelaşi ritm a sporit şi efectivul de animale. Pentru lichidarea rămînerii în urmă în acest domeniu, partidul şi guvernul pun în faţa oamenilor muncii din agricultură sarcina de a ajunge în cîţiva ani la o producţie anuală de cel puţin 1.300.000 tone carne, 25.000.000 hl. lapte de vacă, 34.000 tone lînă. Consfătuirea a analizat posibilităţile pentru dezvoltarea producţiei bovinelor printr-o furajare raţională, prin păstrarea şi îngijirea cu atenţie a efectivului de vaci. În ceea ce priveşte creşterea porcilor, s-a subliniat că aceasta are un rol hotărîtor în îmbunătăţirea aprovizionării cu carne şi grăsimi. De aceea s-a apreciat că putem ajunge să creştem un număr de 5—5,5 milioane porci, faţă de 3.236.000 porci care există în momentul de faţă. De asemenea s-a hotărît să se dezvolte creşterea oilor şi a păsărilor pentru a spori producţia de lînă, carne de pasăre şi ouă.

Consfătuirea a acordat o deosebită atenţie problemei dezvoltării viticulturii şi pomiculturii — izvor de mare bogăţie a ţării noastre.

O deosebită atenţie a dat consfătuirea problemei sporirii cantităţilor de produse agricole care intră în fondul central al statului. Din acest fond se asigură aprovizionarea populaţiei oraşelor şi centrelor industriale precum şi a populaţiei ţărăneşti din regiunile cu producţie agricolă insuficientă, aprovizionarea industriei cu materii prime agricole, crearea stocurilor pentru export şi a rezervelor de stat.

Dezvoltarea relaţiilor de schimb între oraş şi sat pe baze comerciale, contractarea pe termen lung a vînzării de produse agricole, dau posibilitatea ţărănimii muncitoare să-şi ridice nivelul de trai, consolidează alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, întăreşte statul nostru democrat-popular.

Consfătuirea a adresat ţărănimii muncitoare, lucrătorilor şi oamenilor de ştiinţă din agricultură o înflăcărată chemare, pentru continua dezvoltare a sectorului socialist-cooperatist din agricultură, pentru sporirea producţiei agricole, pentru ridicarea bunei stări a poporului nostru.

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii a constituit un larg schimb de experienţă în vederea propăşirii pe mai departe a sectorului socialist-cooperatist al agriculturii, pentru sporirea producţiei agricole vegetale şi animale, în scopul îmbunătăţirii nivelului de trai al poporului nostru muncitor. În faţa noastră stau sarcini minunate, pe deplin realizabile, chibzuite cu grijă de conducătorii noştri, aprobate cu însufleţire de cei peste 2.000 de participanţi la consfătuire, ca şi de întreg poporul nostru. Cu forţe sporite, sub conducerea înţeleaptă a partidului, să pornim cu avînt la muncă pentru a traduce în viaţă minunatele perspective ce ni se deschid!

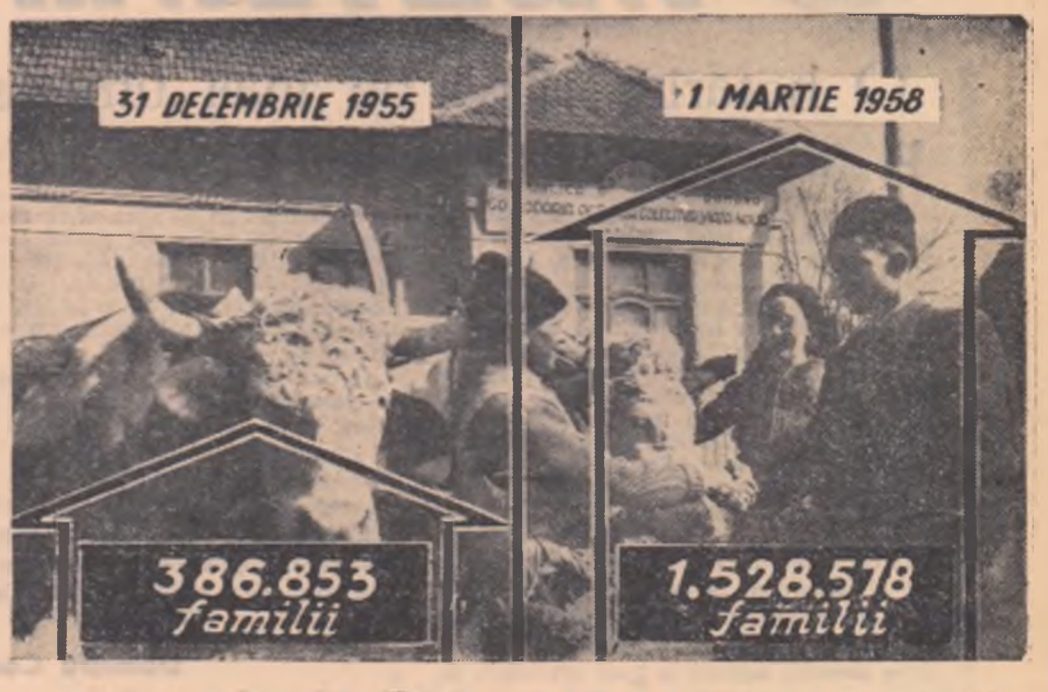

Creşterea numărului de familii în sectorul agricol cooperatist, între sfîrşitul anului 1955 şi 1 martie 1958.

Gospodăria agricolă colectivă „1907" din comuna Slobozia Mindra, raionul Turnu Măgurele, va vinde anul acesta statului, pe bază de contract, numai din produsele vegetale peste 1.000 tone de cereale şi plante industriale, plus legumele şi zarzavaturile de pe cele 50 hectare de grădină.

In fotografie: înainte de plantare, răsadurile sînt plivite cu multă grijă...

La gospodăria agricolă colectivă „Gh. Doja" din Fundulea, raionul Brăneşti, munciile de primăvară sînt în toi. In fotografie: colectivistul Iosif Drăgănescu, şef de brigadă, controlează calitatea arăturilor.

UNDE-S mulţi PUTEREA creşte

Frunză verde, ca bujoru,
A pornit badea tractoru
Să desţeleneasca-ogoru.
Trage badea brazdă lată
Unde-a fost mlaştină-odată,
Ară badea şi gîndeşte
Porumb frumos cum va creşte;
Unde-a fost loc mlăştinos
Va creşte porumb frumos,
Mare-n bob şi mult mănos.
Şi-unde-a fost balta mai lată
Va fi pîinea mai curată,
Să se ştie lumea toată
Că ne e nemăsurată
Puterea cînd stăm deolaltă.

★

Frunză verde ca bujoru,
Toată iarna m-o ros doru
S-aud duduind tractoru,
Duduind şi alergînd,
Brazde late răsturnînd,
Brazdă lată şi mănoasă
Din care pîine să iasă,
Pîine multă şi bogată
Să mănînce ţara toată.

★

Primii carte de la tine
Şi-auzii că te ţii bine,
Că colectivul te are
Dintre flori pe cea mai floare,
Că munceşti, mîndruţă, bine,
Ziua-n soare, noaptea-n lună,
Şi rodul se tot adună
Aşteptînd, mîndră, să viu,
Floarea florilor să fiu,
Amîndoi să ne-nsoţim
Colectiva s-o-nflorim
Cum muncim, cum ne iubim.
Tu-i fi floarea florilor
Şi eu fruntea frunţilor,
Cinstea colectivelor.

(Din volumul „Pe-un picior de plai" — foicior poetic contemporan de TEODOR BALŞ)

...Intărirea şi dezvoltarea economică a gospodăriilor colective, este, în prezent, condiţia principală a înaintării construcţiei socialiste la sate.

(Din Chemarea Consfătuirii de la Constanţa)

Pentru PACEA LUMII!

O hotărîre plină de înalt umanism

Hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta unilateral orice experiență, cu ori ce fel de arme nucleare, este salutată de întreaga omenire, care trăiește sub amenințarea declanșării unui război pustiitor. Această hotărîre a pus în deruță pe cei care sprijină politica „de forță" și politica „războiului rece". Atîțătorii la război nu se aștep- tau la o asemenea hotărîre. Unii conducători din America și Anglia, în loc să se alăture acestei hotărîri, au căutat și caută să bagatelizeze importanța hotărîrii Sovietului Suprem al U.R.S.S. zicînd că nu sînt de acord cu „propaganda" sovietică. Popoarele lumii se pot întreba dacă este propagandă dorința de a menține pacea, dacă este propagandă reducerile efectivelor militare sovietice, dacă sînt propagandă propunerile sovietice de a se înceta cursa înarmărilor și a ridica nivelul de trai al oamenilor. Se pot întreba și mamele dacă este propagandă grija de a cruța viețile copiilor lor, fraților și surorilor lor. Chiar în țările apusene, oameni de toate credințele, de toate vîrstele, se opun politicii războinice, se opun înarmării Bundeswehrului cu armele atomice și cu hidrogen. Se opune însuși poporul german. El nu vrea să fie sacrificat de gustul revanșarzilor, de gustul celor ce urmează politica de demență a hitlerismului și militarismului vechi prusac. Germanii au destule ruine în țara lor și își dau seama ce ar însemna un război atomic pentru satele și orașele lor.

Hotărîrea Uniunii Sovietice nu este un act de slăbiciune, ci un act umanitar. Comuniștii iubesc viața, iubesc munca pașnică și cinstită a oamenilor din lumea întreagă. Ei se gîndesc la toate nenorocirile pe care le-ar aduce un nou război mondial, la toate jertfele și sacrificiile de neînchipuit care ar cădea asupra oamenilor. Coexistența și întrecerea pașnică! Iată calea de a slăbi încordarea internațională.

Dumitru Corbea

Un act istoric în slujba intereselor întregii omeniri

Generația noastră poartă mărturia luptei consecvente și stăruitoare pentru dezarmare și pace a Uniunii Sovietice. Noua inițiativă a primului stat socialist privitoare la încetarea în mod unilateral a experiențelor cu armele atomice este o nouă confirmare a acestei politici.

După atîtea reduceri, pe linia dezarmării unilaterale, cred că hotărîrea din 31 martie 1958 a Sovietului Suprem al U.R.S.S. este cel mai puternic exemplu, demn de urmat, unic în istorie, necunoscut pînă azi, pe care-l face una din puterile care posedă armă atomică, ca un important pas în opera de consolidare a păcii.

Ce vor face celelalte două puteri care dispun de armele atomică și cu hidrogen, S.U.A. și Marea Britanie?

Tot ce a fost necesar, în încheierea unui acord de încetarea experiențelor, a fost realizat de una din părți. Se opresc experiențele în U.R.S.S. Controlul executării acestei hotărîri sovietice, pe datele actuale ale științei, este posibil. Propunerea înțelegerii „pentru totdeauna" a încetării experiențelor încheie toate condițiile susceptibile de a pune pe picior de egalitate părțile contractante, de a le asigura garanțiile reciproce securității respective. În aer și pe pămînt nu vor mai dăinui elementele radioactive dăunătoare sănătății, periculoase pentru viața oamenilor. Omenirea în întregime va începe să respire din noul climat, climatul înțelegerii dintre marile puteri. Însăși conferința la înalt nivel, ale cărei baze se consolidează pe zi ce trece, va avea ca prim obiectiv — încetarea experiențelor cu armele atomice.

Astfel, datele problemei sînt precizate. Îndoieli nu pot să mai existe din moment ce una din părți a și început executarea eventualului acord ce se așteaptă a fi însușit și de celelalte părți. „Gestul de încredere reciprocă între puteri" la care se referea declarația ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko, în istorica ședință a Sovietului Suprem, ar fi răspunsul, cel puțin de principiu, al celorlalte puteri.

La apelul Sovietului Suprem și al guvernului sovietic au răspuns nu numai țările socialiste, ci oameni ai muncii de pretutindeni; ca să confirme temeinicia chemării sovietice, au răspuns oameni de știință și cultură, organizații de masă, parlamente și guverne, toți factori de răspundere din viața internațională. S-a creat un curent de opinie publică mondială — expresie a voinței fierbinte de pace a popoarelor.

Ce vor face în atari împrejurări puterile cărora le este adresat apelul?

Continuînd să rămînă pe vechile poziții, să minimalizeze inițiativele generoase ale poporului sovietic, să submineze eforturile unanime pentru colaborare pașnică, nu vor reuși nici să înlăture înalta contribuție sovietică la cauza păcii, nici să liniștească propriile popoare prin amenințarea războiului și povara înarmărilor.

Oprind exploziile experimentale, aderînd la inițiativa Uniunii Sovietice, la acțiunile ei concrete, guvernele respective vor putea satisface astfel cerința cea mai arzătoare a popoarelor lor, a întregii omeniri iubitoare de pace.

Poporul nostru, muncitor și pașnic, și-a dat din primul moment adeziunea sa la hotărîrea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice, care răspunde în totul intereselor și năzuințelor sale de pace. Poporul romîn își exprimă cu tărie hotărîrea de a lupta neostenit pentru a bara calea războiului, pentru a face să triumfe nobilele principii ale coexistenței pașnice, ale înțelegerii și colaborării pașnice între popoare cu sisteme sociale diferite, pentru înlăturarea definitivă a primejdiei atomice.

C. Paraschivescu-Bălăceanu
președintele Asociației juriștilor din R.P.R.

„Mamă"

Sculptură de Ion Vlasiu

CHEMARE

Glasul izvorăște de-acolo
de unde izvorăște lumina soarelui
scăldînd inimile
în apa adevărului
cum scaldă lumina soarelui
florile, dimineața:
— „Lăsați mugurii să devină fructe!
Lăsați copiii să devină părinți!
Lăsați părinții să-și vadă bătrînețele
în ochii nepoților!
Morții Hiroșimei
lăsați-i să doarmă
în poziția-n care i-ați ucis!
Lăsați sateliții artificiali
să-și joace
hora,
în jurul pămîntului!"

Glasul izvorăște
puternic și grav
din pieptul omului sovietic
urcat pe scena istoriei.
În el,
ca-ntr-un cor uriaș
format din milioane de voci,
se contopește
glasul meu.

Aprilie, 1958

Stelian Filip

In atenția directorilor de cămine culturale

La 31 martie a.c. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a hotărît să înceteze în Uniunea Sovietică experiențele cu toate tipurile de arme atomice și cu hidrogen.

Acest act, de o importanță covîrșitoare, constituie pentru poporul nostru un nou și puternic imbold de a-și spori eforturile alături de celelalte popoare iubitoare de pace în lupta pentru înlăturarea primejdiei unui război atomic.

În acest scop în cursul lunii aprilie la căminele culturale se vor organiza diferite manifestări în cadrul cărora vor fi prelucrate materialele apărute cu acest prilej în presa centrală și locală, precum și conferința **„Uniunea Sovietică a deschis din nou calea luminoasă spre pace"**, trimisă de Direcția Generală a Așezămintelor Culturale.

Hotărîrea U.R.S.S. va fi popularizată prin informări politice sau conferințe urmate de șezători. Programele șezătorilor vor cuprinde diferite materiale privind lupta pentru pace a popoarelor.

La căminele culturale și la cercurile de citit se vor organiza seri de întrebări și răspunsuri, convorbiri, citiri în colectiv pe baza materialelor publicate, subliniindu-se însemnătatea deosebită a acestei hotărîri.

De asemenea textul Hotărîrii Sovietului Suprem, apărut în ziare va trebui să fie afișat în locuri vizibile pe panouri speciale, la gazetele cetățenești, vitrinele cu ziare etc.

Pentru buna desfășurare a acestor manifestări va fi antrenat un cît mai larg colectiv obștesc al căminului cultural și al bibliotecii din localitate.

Insufleţita adeziune a poporului nostru

Cetățenii patriei noastre au primit cu aprobare unanimă istorica hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În fabrici și uzine, în instituții de învățămînt și cultură sau la sate, muncitori, intelectuali și țărani muncitori s-au întrunit în număr mare în însuflețite adunări exprimîndu-și în cuvinte simple, dar pline de încredere în viitor, adeziunea lor față de noua și măreața inițiativă de pace a Uniunii Sovietice.

Și-au spus cu tărie cuvîntul muncitori și funcționari, academicieni, scriitori și alți oameni de cultură, țărani muncitori.

La ședința Comitetului național pentru apărarea păcii din R. P. Romînă, ținută zilele acestea în București, acad. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică nucleară al Academiei R.P.R. a spus între altele: „Întregul nostru popor a salutat cu entuziasm hotărîrea istorică a Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a înceta experiențele cu orice tip de arme nucleare. Prin această hotărîre a fost deschisă calea spre salvarea omenirii de ororile războiului atomic".

Numeroase sînt și femeile din patria noastră care au ținut și țin să-și spună cuvîntul în legătură cu recenta hotărîre a Uniunii Sovietice. În cuvinte simple, spuse din inimă, Ioana Centrea, mamă eroină din Făgăraș, regiunea Stalin, arată: „Nu există o bucurie mai mare pentru mine ca atunci cînd văd cu ochii mei strădaniile pe care le face Uniunea Sovietică pentru înlăturarea războiului. Ca mamă a 12 copii mă alătur tuturor mamelor din lume în lupta pentru apărarea vieții și viitorului copiilor noștri, luptă în fruntea căreia se află în primul rînd mamele și femeile din Uniunea Sovietică".

La fel, tovarășa Maria Manciu, învățătoare din Răcăciuni, regiunea Bacău a spus la adunarea ce a avut loc în această comună: „Am cunoscut din plin grozăviile războiului. Un al treilea război ar fi și mai îngrozitor ca ultimul. Urăsc războiul, cum îl urăsc toate femeile și mamele din lume, și voi lupta cu hotărîre pentru împiedicarea dezlănțuirii lui".

Actul istoric, de un adînc umanism al Uniunii Sovietice, de încetare unilaterală a experiențelor cu arma nucleară, are adeziunea însuflețită a întregului nostru popor care, alături de oamenii pașnici de pe întreg globul, cer și celorlalte puteri ce dețin arma nucleară să urmeze pilda statului sovietic.

Mitingul de la Casa de cultură din Zimnicea

De pe tot globul — De pe tot globul

In cursul vizitei în R.P. Chineză, delegaţia guvernamentală a R.P.R. a fost primită de preşedintele Mao Tze-dun.
Telefoto: AGERPRES

Vizita delegaţiei guvernamentale a R. P. Romîne în R. P. Chineză

Continuîndu-şi vizita în R.P. Chineză, delegaţia guvernamentală a R.P. Romîne a sosit la Pekin în dimineaţa zilei de 2 aprilie. Noul aeroport al capitalei R.P. Chineze, inaugurat în luna februarie a.c., era frumos pavoazat. Nenumărate steguleţe multicolore, dominate de drapelele de stat ale celor două ţări prietene, fluturau în bătaia vîntului, întregind atmosfera de sărbătoare. In întîmpinarea înalţilor oaspeţi romîni au sosit Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, He Lun şi Li Fu-ciun, vicepremieri ai Consiliului de Stat, Cen I, vicepremier al Consiliului de Stat şi ministru al Afacerilor Externe, Li Ci-sen, Go Mo-jo, vicepreşedinţi ai Comitetului permanent al Adunării Reprezentanţilor Populari din întreaga Chină, reprezentanţi ai partidelor democratice, ai organizaţiilor obşteşti, mii de oameni ai muncii, tineri chinezi care au studiat în Romînia şi studenţi romîni care învaţă în prezent la Pekin. După ce fanfara militară a intonat imnurile de stat ale R.P. Romîne şi R.P. Chineze, tovarăşii Chivu Stoica şi Ciu En-lai au primit defilarea companiei de onoare.

Ciu En-lai a adresat apoi un călduros salut înalţilor oaspeţi romîni şi a subliniat faptul că **„popoarele chinez şi romîn au idealuri şi ţeluri comune — construirea socialismului şi apărarea păcii în lumea întreagă"**. De asemenea a arătat că **„prietenia romîno-chineză, bazată pe internaţionalismul proletar, este mai tare ca granitul"** şi că această prietenie **„se va dezvolta şi consolida pe zi ce trece"**.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul Chivu Stoica, care a spus printre altele: **„Poporul romîn urmăreşte cu cel mai mare interes grandioasele realizări ale R.P. Chineze în construcţia socialismului şi acordă o înaltă preţuire aportului considerabil pe care ţara dv. îl aduce coexistenţei paşnice şi apărării păcii în lumea întreagă"**.

In după amiaza aceleiaşi zile, delegaţia guvernamentală a R.P. Romîne a avut o întrevedere cu Ciu En-lai şi apoi a făcut o vizită la Ministerul Metalurgiei. Seara, tovarăşul Ciu En-lai a oferit o recepţie în cinstea delegaţiei guvernamentale a R.P. Romîne. Tovarăşii Ciu En-lai şi Chivu Stoica au toastat pentru prietenia romîno-chineză, pentru unitatea ţărilor socialiste şi pentru conducătorii celor două ţări.

A doua zi, membrii delegaţiei guvernamentale au vizitat fabrica de lămpi electronice, una din numeroasele întreprinderi industriale moderne construite în anii regimului democrat popular. Inalţii oaspeţi au vizitat principalele sectoare ale fabricii. Apoi tovarăşii Chivu Stoica, Emil Bodnăraş, Avram Bunaciu şi persoanele care i-au însoţit au fost invitaţi la dejunul oferit de Ciu En-lai la pitorescul local „Cen Cin-ti", ceea ce în traducere înseamnă locul de întîlnire al oamenilor virtuoşi. Tot în această zi a avut loc la Pekin un însufleţit miting în cadrul căruia tovarăşii Chivu Stoica şi Pîn Cijen, primarul Pekinului, au rostit cuvîntări.

Vineri, 4 aprilie, delegaţia guvernamentală a R.P. Romîne a vizitat şantierul de construcţie şi marele lac de acumulare, situat la nord de Pekin. Muncitorii şi-au manifestat bucuria şi dragostea pentru înalţii oaspeţi şi în tot timpul vizitării şantierului au fost transmise, prin difuzoare, mesaje de salut. Aici, tovarăşul Chivu Stoica a rostit o scurtă cuvîntare.

Părăsind şantierul, membrii delegaţiei guvernamentale au vizitat mormintele dinastiei Ming şi zidul cel mare de la Patalin.

In ziua de 5 aprilie, membrii delegaţiei, însoţiţi de Ciu En-lai, au părăsit oraşul Pekin, îndreptîndu-se pe calea aerului spre Uhan, capitala provinciei Wu Pe din China centrală. Aici delegaţia guvernamentală a R. P. Romîne a fost primită de tovarăşul Mao Tze-dun, preşedintele R. P. Chineze. Inalţii oaspeţi au vizitat apoi marele pod de pe fluviul Ianţe şi o cooperativă agricolă de producţie din apropierea oraşului Uhan. Guvernatorul provinciei Wu Pe, Cian Ti-se, şi primarul oraşului Uhan, Liu Hui-nun, au oferit un dejun în cinstea înalţilor oaspeţi romîni. In după amiaza zilei de 6 aprilie delegaţia guvernamentală s-a înapoiat la Pekin.

La 7 aprilie a avut loc la Pekin solemnitatea semnării declaraţiei comune romîno-chineze. Declaraţia a fost semnată, din partea romînă de tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., iar din partea chineză de tovarăşul Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze.

In dimineaţa zilei de 8 aprilie delegaţia guvernamentală a R.P.R. a părăsit capitala R.P. Chineze, oraşul Pekin, plecînd spre China de nord-est. Pe aeroport tovarăşii Chivu Stoica şi Ciu En-lai au rostit cuvîntări.

PE SCURT

● **N. S. HRUŞCIOV, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice a adresat mesaje preşedintelui S.U.A. Eisenhower şi primului ministru al Marii Britanii, H. Macmillan. Prin aceste mesaje N. S. Hruşciov cheamă guvernele Statelor Unite ale Americii şi Marii Britanii să se alăture măsurii luate de guvernul sovietic privind încetarea experienţelor cu arme nucleare, în scopul dezvoltării încrederii între state şi consolidării păcii pe întregul glob.**

● *RASPUNZIND invitaţiei C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar şi guvernului R. P. Ungare, a sosit la Budapesta o delegaţie de partid şi guvernamentală a Uniunii Sovietice, condusă de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim secretar al C. C. al P.C.U.S. şi preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. La 2 aprilie au început tratativele între delegaţiile de partid şi guvernamentale ale Uniunii Sovietice şi R. P. Ungare în cadrul cărora a avut loc un schimb de păreri în problemele care interesează cele două părţi.*

Delegaţia de partid şi guvernamentală a Uniunii Sovietice a participat la mitingul organizat cu prilejul celei de a 13-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist şi a vizitat oraşele Stalinvaros, Szolnok şi cîteva cooperative agricole de producţie din apropierea oraşului Karczag.

● SIMBĂTĂ 5 aprilie, a plecat din Capitală delegaţia R.P.R., condusă de tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.F.R., care va participa la festivităţile ce vor avea loc la Buenos Aires cu prilejul instalării noului preşedinte al Republicii Argentina, Arturo Frondizi. In drum spre Argentina, delegaţia R.P.R. s-a oprit la Belgrad, îndreptîndu-se apoi spre Italia, de unde îşi va continua drumul spre Argentina.

● *O NOUĂ încercare a aviaţiei americane de a lansa o rachetă balistică intercontinentală de tipul „Atlas" a eşuat. Deşi dispozitivul de declanşare a rachetei fusese acţionat, experienţa a fost totuşi contramandată pe motiv că unul din motoarele rachetei prezenta defecţiuni tehnice. Aceasta este a doua încercare nereuşită în decurs de numai cinci zile.*

Pericolul atomic poate şi trebuie să fie înlăturat

Hotărîrea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice cu privire la încetarea unilaterală a experienţelor cu armele nucleare este în atenţia opiniei publice mondiale, întrucît ea reprezintă o importantă contribuţie la cauza păcii şi progresului în întreaga lume.

Exprimînd adeziunea întregului popor chinez, premierul Ciu En-lai a arătat că hotărîrea Uniunii Sovietice **„demonstrează voinţa de pace a poporului sovietic, cît şi încrederea pe care acesta o are în forţele păcii din întreaga lume..."**

In cadrul unei conferinţe de presă, primul ministru al Indiei, J. Nehru, a salutat hotărîrea Statului Sovietic şi şi-a exprimat speranţa că şi S.U.A. şi Anglia vor înceta experienţele cu arma nucleară.

Zdenek Fierlinger, preşedintele Adunării Naţionale a Cehoslovaciei, a dat publicităţii o declaraţie prin care se solidarizează cu istorica hotărîre a Uniunii Sovietice şi face cunoscută profunda satisfacţie a poporului cehoslovac, hotărît să contribuie la cauza consolidării păcii pe tot întinsul globului.

Ziarul iugoslav „Komunist" comentînd acţiunea de pace a Uniunii Sovietice, scrie printre altele: **„Lumea trebuie să fie recunoscătoare guvernului sovietic pentru această iniţiativă constructivă".**

Guvernele S.U.A. şi Angliei, în loc să arate aceleaşi străduinţi pentru asigurarea păcii pe tot globul, continuă cursa înarmărilor şi a experienţelor cu armele nucleare. Intr-o conferinţă de presă, preşedintele Eisenhower, ca şi secretarul de stat Dulles, a încercat să diminueze importanţa hotărîrii Sovietului Suprem al U.R.S.S., spunînd că **„S.U.A. au comis poate o greşeală, nedeclarînd dinainte că resping în general interzicerea experienţelor cu arma termonucleară".**

Puternicul ecou mondial al Hotărîrii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Oamenii cinstiţi de pretutindeni s-au convins pe deplin cine doreşte cu adevărat pacea lumii şi cine sînt duşmanii ei. Numai aşa se explică puternicul val de proteste ale opiniei publice mondiale faţă de îndărătnicia şi refuzul guvernelor S.U.A. şi Angliei de a urma şi ele nobilul exemplu al Uniunii Sovietice.

La Londra, peste 8.000 de englezi din numeroase oraşe ale Angliei, au pornit într-un marş de patru zile spre centrul de cercetări nucleare de la Aldermaston pentru a cere încetarea experienţelor cu arma nucleară. Acest marş a fost numit „Marşul Păcii". Participanţii cer cu hotărîre: **„Să se interzică arma nucleară". „În loc de bombă, tratative la nivelul cel mai înalt", „Occidentul trebuie să urmeze exemplul Uniunii Sovietice"...** Iată care este dorinţa poporului englez şi de care guvernul Angliei ar trebui să ţină seama.

Un asemenea „Marş al Păcii" a fost organizat şi în S.U.A. Participanţii au manifestat la New York, în faţa sediului Organizaţiei Naţiunilor Unite, cerînd să se înceteze experienţele cu armele atomice.

La Tokio, s-a organizat în faţa clădirii ambasadei americane o demonstraţie în cadrul căreia participanţii au cerut cu dîrzenie; **„Americani, nu efectuaţi experienţe pe atolul Eniwetok!", „Să nu se mai repete grozăviile de la Hiroşima!"**

Asemenea cuvinte rostesc astăzi milioane şi milioane de glasuri, exprimînd năzuinţele arzătoare ale tuturor oamenilor cinstiţi din întreaga lume, hotărîţi să apere pacea lumii.

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10 7.60.20. 7.60.40 ABONAMENTE: 7,60 lei anual Taxa poştală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Generale P.T.T.R. Nr. 17.933/942. Abonamentele se fac la oficiile poştale, prin factorii poştali şi difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

Faptele vorbesc!

„Învățămîntul profesional agricol trebuie să devină un învățămînt de masă" (Din Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej).

PORUMBUL: — Să știți: cu cît veți învăța mai mult, cu atît voi crește mai mare.

Aplicînd metoda alăptării la biberon a viteilor, stațiunea experimentală zootehnică Popăuți-Botoșani, a asigurat o dezvoltare foarte bună a animalelor.

— Ești cam înapoiat, dacă te uiți ca... viețelul, cînd auzi de biberon.

Colectiviștii din Sîntana, reg. Timișoara, au realizat anul trecut, în medie, 2.108 litri lapte pe cap de vacă.

— V-am spus eu că o să ne mai trebuiască garnițe...

TEXT și DESENE
de NEAGU RĂDULESCU
NIC. NICOLAESCU și
N. CLAUDIU

Aplicînd metode agrotehnice înaintate, întovărășiții din comuna Micălaca, regiunea Timișoara, au obținut recolte bogate.

INTOVARĂȘITUL: — Uf, nu mai pot!
CHIABURUL: — Agrotehnică ți-a trebuit?

La G.A.S. Dragalina, dezvoltarea șeptelului s-a asigurat pe baza creșterii considerabile a producției cerealiere.

— Ce te miri? La așa porc, așa măsură!

La G.A.C. Sîntana, regiunea Timișoara, 300 de colectiviști și-au cumpărat vaci de lapte.

— Ce-ai dat pe ea?
— Ia, niște zile-muncă!

Colectivistul Nicolae Chițu din G.A.C. „11 Iunie", com. Hălchiu, reg. Stalin, a primit, împreună cu soția, pentru cele 900 zile-muncă efectuate anul trecut, însemnate cantități de cereale, plus 17.000 lei.

— Aici e magazia colectivei?
— Nu, aici e magazia colectivistului.

„Dezvoltarea relațiilor de schimb între oraș și sat pe baze comerciale, contractarea pe termen lung a vînzării de produse agricole către stat pe bază de înțelegere, la prețuri convenabile pentru țărani și pentru stat, deschide țărănimii muncitoare mari perspective de ridicare a nivelului de trai, consolidează alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, întărește statul democrat-popular" (Din Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej).

CALUL: — Credeam că dacă duc porcul la oraș, înapoi o să-mi fie mai ușor!

În gospodăria colectivă din Comana, regiunea Constanța, valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 41 lei.

— Auzi, „monșer": le-a dat 41 de lei la ziua-muncă.
— Și noi le dădeam 50... la spate!